

Til nr. 9

I bestemmelsen defineres det, hvad der skal forstås ved begrebet *tredjeland*.

Ved et tredjeland forstås en stat, som ikke indgår i Det Europæiske Fællesskab. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende stat har gennemført en aftale, der er indgået med Det Europæiske Fællesskab, og som indeholder regler svarende til det vedtagne direktiv. Hermed sigtes til den situation, at der i den særlige EØS-komité måtte blive vedtaget en EØS-regel af samme indhold som direktivet, og at det aftales, at EØS-landene efter gennemførelsen af sådanne regler i deres nationale lovgivninger vil blive ligestillet med medlemsstaterne.

Definitionen af et *tredjeland* har betydning med hensyn til reglerne om lovens geografiske område, jf. § 4, og reglerne om overførsel af oplysninger til tredjelande, jf. § 27.

Til kapitel 3

Lovens geografiske område

I kapitlet fastsættes regler om lovens geografiske gyldighed. Bestemmelserne, der er udtryk for en nyskabelse i forhold til den gældende registerlovgivning, bygger på direktivets artikel 4, hvori der er fastsat regler om, hvilken medlemsstats nationale lovgivning der gælder for behandlinger, som falder ind under direktivets anvendelsesområde.

De foreslåede bestemmelser berører ikke spørgsmålet om strafferetlig jurisdiktionskompetence. Dette spørgsmål vil således fortsat skulle afgøres efter reglerne i straffelovens kapitel 2.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder hovedreglen for lovens geografiske gyldighed. Efter bestemmelsen gælder lovens regler for behandling af oplysninger, som udføres for en dataansvarlig, der er etableret i Danmark. Bestemmelsen omfatter således kun dataansvarlige, som er etableret på dansk område. Færøerne og Grønland anses ikke for dansk område efter bestemmelsen, men for et tredjeland, jf. § 3, nr. 9. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 224.

Uden for bestemmelsen falder de tilfælde, hvor en dataansvarlig, som er etableret uden for dansk område, f.eks. i en anden medlemsstat, udøver aktiviteter på dansk område. Oplysninger, der opbevares på dansk område for en dataansvarlig, som er etableret i

en anden medlemsstat, er således som udgangspunkt ikke omfattet af lovens regler. Dog gælder lovens sikkerhedsregler for behandlinger, som foretages af databehandlere i Danmark, uanset behandlingen i øvrigt er undergivet en anden medlemsstats lovgivning, jf. § 41, stk. 1. Endvidere gælder lovens regler om Datatilsynets jurisdiktionskompetence i relation til sådanne behandlinger, jf. § 64, stk. 1. Tilsynets kompetence udøves i så fald på baggrund af fremmed ret.

I det omfang, en dataansvarlig er etableret på dansk område, følger det af bestemmelsen, at dennes behandlinger vil være omfattet af lovens regulering, uanset om de aktiviteter, som behandlingerne knytter sig til, udøves på dansk område eller ej. Dette gælder dog kun, hvis der er tale om aktiviteter, som den dataansvarlige udøver inden for Fællesskabets område. En dataansvarlig, der er etableret i Danmark, og som foretager behandling af oplysninger i et tredjeland, uden at behandlingen har nogen tilknytning til Det Europæiske Fællesskabs område, vil således ikke være omfattet af lovens regulering. Derimod vil den situation, at en dataansvarlig, som er etableret i Danmark, overlader det til en databehandler i et tredjeland at foretage selve behandlingen af oplysninger, ikke falde uden for lovens gyldighedsområde. En betingelse er dog, at databehandlingen har tilknytning til aktiviteter på Det Europæiske Fællesskabs område.

Er en dataansvarlig på samme tid etableret i Danmark og i en anden medlemsstat, finder lovens regler begrænset anvendelse. Hvis et selskab, som er etableret i en anden medlemsstat, etablerer filial i Danmark, vil lovens regler kun finde anvendelse på denne filials aktiviteter inden for Fællesskabets område. Den dataansvarlige skal i givet fald sikre, at den pågældende filial opfylder lovens regler.

Etablering i bestemmelsens forstand foreligger, når der er tale om faktisk udøvelse af aktiviteter gennem en mere permanent struktur. Den pågældende strukturs retlige form er uden betydning. Omfattet vil således kunne være aktiviteter, der udøves af såvel filialer som datterselskaber med status som juridisk person.

Der henvises i øvrigt til *betænkningen*, side 219-222.

Til stk. 2

Af bestemmelsen følger, at danske diplomatiske repræsentationer er omfattet af lovens regulering. Om baggrunden herfor henvises til *betænkningen*, side 222.